

De voorstelling 'De vissen komen, mild' in tehuis voor verenzorg Sevagram. FOTO ANNEMIEK MOMMERS

RECENSIE

Cultura Nova: van groots spektakel naar totale stilte

Een overvolle en zeer gevarieerde Cultura Nova-programmering houdt uiteraard ook in dat de uitvoeringen van wisselend niveau kunnen zijn. Dat signaleerde onze theaterrecensent tijdens het openingsweekeinde van de 29ste editie.

HEERLEN
DOOR JOS PROP

Voor de spectaculaire openingsvoorstelling van Cultura Nova heeft Toneelgroep Maastricht Shakespeare wakker gekust en hem gevraagd of ze het script van *Romeo en Julia* tot enkele versregels mochten beperken. En of ze dat plukje puike liefdespoëzie dan mochten omkransen met een tsunami aan dynamische beelden en met dansers en acrobaten en honderden zingende mannen, met sterke solisten en musici en meer dan levensgrote projecties, met lichtshows, luchtballonnen en spetterend vuurwerk. De oeroude Engelse bard twijfelde geen seconde. Hij zag dat de liefde niet alleen de protagonisten in vuur en vlam zette, maar bespeurde bij de makers ook een hevig verlangen, namelijk hun liefde voor theater. En voorwaar: ook uit het theatergebouw sloegen de vlammen. En zo raakten beide liefdes met elkaar verweven.....

Puberlijven
Grote opzethoofden 'verkleinden' de lichamen van Romeo en Julia tot puberlijven en benadrukten tevens dat deze geliefden

prototypen zijn, personificaties van alle verliefde stellen. De beide solozangers (Sef Thissen en Antonello Palombi) echoden gepassioneerd de emoties van het verliefde stel. Romeo (Michel Sluysmans) en Julia (Judith Pol) moesten spelend grote afstanden overbruggen en waren dus aangewezen op uitvergrote gebaren. Het projectiescherm zoomde in op de intiemere details. En voor hun dodereis naar de eeuwige hemel-voorverliefden hingen ze aan een grote luchtballon. Zo zweefden ze over de hoofden van het publiek hun geschiedenis en het openingsspektakel uit. En Shakespeare zag het allemaal. Hij zag dat zijn verhaallijntje, hoe dun dan ook, overleefde was gebleven en dat de overdaad het geen kwaad had gedaan. Hij glimlachte en sloep tevreden verder.

Therapie
In Sevagram, het tehuis voor verzorging in Heerlerheide, lieten oudere dames en een heer zien dat amateurtoneel over en door henzelf een aangenaam tijdverdrijf kan zijn. Ze voelden zich als vissen in het water van dit bewegingsspel en ontworstelden zich daarmee aan de onderleeftijdgenoten veelgehoorde uitlatingen

dat het leven voor bejaarde mensen niet veel uitdagingen meer in petto heeft. Deze theatrale therapie tilde hen op in een nieuw ontdekte hobby, met als thema: 'verlaat je klacht en ga op zoek naar je kracht'. Golvend plastic water, stormwind en veelkleurige bloemboeketten waren de attributen waarmee ze hun spel speelden, met als resultaat: lief amateurtoneel waarvan zijzelf en het publiek in het verzorgingstehuis genoten.

Stiltemuseum
In het Schunckgebouw had het beeldend theater van Hoge Fronten/Lieke Benders de benedenverdieping getransformeerd in een stiltemuseum voor een reis

Romeo & Julia
Grote opzethoofden 'verkleinden' de lichamen van Romeo en Julia tot puberlijven en benadrukten tevens dat deze geliefden prototypen zijn.

langs de zintuigen. Voor de bezoekers gold: alle handbagage in een kluis, horloges inclusief, en mondjes dicht. De tastzin werd verwerkt in twee compartimenten die respectievelijk warm en aangenaam zacht aanvoelden. Daarna kwamen de ogen aan bod. Twee dansers, een blinde en een ziende (met zijn ogen dicht) geleidden en beeldhouwden elkaar. In een claustrofobische donkere ruimte werden de oren gespitst. Er was geruis en geritsel te horen en de ademhaling van omstanders. Tijdens de laatste performance keek het publiek naar een schilderes die bezig was met een blauwe muurschildering, waarbij we haar penseelstreken via koptelefoons hoorden. In stilte (uiteraard) werd het toetje geserveerd. Een smakelijk drankje in een klein glaasje bediende tenslotte onze smaak- en reukpapillen. Dit stiltemuseum maakte één ding duidelijk, dat je zintuigen min of meer kunt isoleren, maar dat je gedachten niet aan banden kunt leggen. Die wandelen vrij langs onbestuurbare associatieve paden. En daarmee blijft deze uitvoering, net als eender welke andere voorstelling, hoe gezamenlijk ook beleefd, een hoogst individuele ervaring.